

403.

(Moderato) L. Vansa, [1867—73], *Píla*, [Gemermalohontská]

⁺ Vy - rôs - tol mi strom ze - le - ný v pies - ku, pre tú na - šu
po - ta - jom - nú lás - ku; vyrôstol mi ši - ro - ký - mi
lis - ty, ni od žia - ľu, a - le od ľú - bos - ti.

*Vyrôstol mi strom zelený v piesku,
pre tú našu potajomnú lásku;
vyrôstol mi širokými listy,
ni od žiaľu, ale od ľúbosti.*

Povedzže mi, moja milá, povedz,
kedy bude našej láske koniec?
(umrem a ty budeš vdovec)
Keď ja *zomriem*, ty *ostaneš vdovec*,
(potom)
vtedy bude našej láske koniec.

Keď ja umriem, tak ma pochovajte,
milého mi na pohrâb volajte,
nech ma on ta pekne odprevadí,
veď mu zato pán boh vynahradí.

Keď ja umriem, tak ma pochovajte,
(hrob môj)
a na *ten hrob* ružičku zasadte;
kto z tej ruži kvietok trhať bude,
každý veru ma spomínať bude.

D. Lauček

V 1. vyd. začína nápev notou d² a je bez bodkovaného rytmu; v predznamenaní má jedno bé (podľa našej transkripcie — v 1. vyd. jeden krížik) a náhodilé posuvky pred príslušnými notami.

⁺) Z rukopisu piesne je v 1. vyd. použitý len druhý text; prvý (prvá sloha) je vynechaný.